

χθεί στην αγορά εργασίας, δεδομένης της σχετικά αργής προόδου της ισότητας στην οικιακή σφαίρα;

- Θα υπάρξει σύγκλιση μεταξύ των χωρών-μελών της Ε.Ε, ως προς το επίπεδο ισότητας των δύο φύλων, και συγκεκριμένα μεταξύ των λιγότερο και των περισσότερο αναπτυγμένων περιοχών της Ε.Ε;
- Θα αυξηθούν οι διαφορές μεταξύ των λιγότερο και των περισσότερο μορφωμέ-

νων γυναικών, ή μεταξύ των γυναικών με παιδιά και αυτών χωρίς παιδιά, ή μήπως, οι σημερινές διαφορές αντανakλούν κυρίως τη διαφορά στάσεων και προσδοκιών απέναντι στην αμειβόμενη εργασία μεταξύ γυναικών διαφορετικών γενεών;

Αυτά τα ερωτήματα είναι ανοιχτά για έρευνα και συζήτηση και προφανώς αποτελούν πεδία παρέμβασης και άσκησης πολιτικής.

Με την ευκαιρία της 8ης Μαρτίου, που είναι η "Παγκόσμια Ημέρα της Γυναίκας", η συνάδελφος κ. Χρύσα Κυπρίου μας αφιέρωσε το παρακάτω ποίημά της:

ΓΥΝΑΙΚΑ!

Αύρα της θάλασσας.
Γη γόνιμη, υπομονής ασπίδα.
Φάρος στοργής.
Γυναίκα!
Τόσο ευάλωτη.
Σαν φτερό στον άνεμο.
Τόσο ανυπόμονη.
Σαν τα βιαστικά βήματα ενός παιδιού.
Τόσο παιδί η ίδια, με τη γλυκειά αφέλεια
της πρώτης νιότης.
Με πόση λαχτάρα, σαν από πάντα νά' ταν έτοιμη,
προσμένει την ώρα της Μητρότητας.
Ξέρει ν' αντέχει τον πόνο στωϊκά.
Η διαδρομή της μέσα στο χρόνο είναι σπαρμένη
από τ' αγκάθια του πόνου.
Το μυστικό της ολοκλήρωσης, όμως,
είναι αποκλειστικά δικό της.
Ό,τι κι αν γίνει, όσο κι αν σκορπήσουμε στις λησμονιάς
τον απέραντο ορίζοντα,
η γη θα ξαναβλαστήσει, το δέντρο θα γιομήσει πάλι καρπούς,
κι εκείνη θα στέκει πάντα εκεί.
Αναλοίωτη κι αρχέγονη.
Όπως η Κρήνη της Αιωνιότητας.
Γυναίκα!

Με πολλή αγάπη στις συναδέλφισσές μου Μαίες και στο προσεγμένο περιοδικό τους "ΕΛΕΥΘΩ".

29/9/97

Χρύσα Κυπρίου